

SMERNICE

SMERNICA EVROPSKE CENTRALNE BANKE (EU) 2019/1032

z dne 10. maja 2019

o spremembi Smernice (EU) 2015/510 o izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (ECB/2019/11)

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prve alineje člena 127(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ter zlasti prve alineje člena 3.1, členov 9.2, 12.1, 14.3 in 18.2 in prvega odstavka člena 20 Statuta,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Enotna denarna politika zahteva opredelitev orodij, instrumentov in postopkov, ki jih uporablja Eurosistem, da bi se ta politika izvajala na enoten način v vseh državah članicah, katerih valuta je euro.
- (2) V Smernico Evropske centralne banke (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ⁽¹⁾ bi bilo treba vnesti potrebne tehnične in redakcijske spremembe v zvezi z nekaterimi vidiki operacij denarne politike.
- (3) Da se izboljša preglednost okvira Eurosistema za zavarovanje, bi bilo treba dodatno pojasniti pojem agencij kot izdajateljev ali garantov dolžniških instrumentov.
- (4) Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, ki je bila sprejeta 12. decembra 2017, določa splošni okvir za listinjenje ter vzpostavlja okvir za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje. Okvir Eurosistema za zavarovanje bi bilo treba spremeniti, da se upoštevajo relevantni elementi (a) zahtev po razkritju, ki jih navedena uredba določa v zvezi s podatki o kreditni kakovosti in uspešnosti osnovnih izpostavljenosti, ter (b) določb navedene uredbe v zvezi z registracijo repozitorijev listinjenj pri Evropskem organu za vrednostne papirje in trge.
- (5) Eurosistem pri ocenjevanju kreditne kakovosti oziroma kreditne kvalitete finančnega premoženja, ki se predloži kot zavarovanje pri kreditnih poslih, upošteva informacije iz bonitetnih sistemov. V tej zvezi bi bilo treba ukiniti uporabo zunanjih ponudnikov bonitetnih orodij kot enega od sprejetih bonitetnih virov, da se zmanjša kompleksnost okvira Eurosistema za zavarovanje in prispeva k manjši odvisnosti Eurosistema od zunanjih bonitetnih ocen.
- (6) Eurosistem sprejema kot zavarovanje nekatere tržne dolžniške instrumente, ki jih izdajo ali zanje jamčijo multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije. Kriterije, po katerih se subjekti priznajo kot multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije, bi bilo treba poenostaviti, da se zmanjša kompleksnost okvira Eurosistema za zavarovanje.
- (7) Eurosistem sprejema kot zavarovanje nekatera bančna posojila. Kriterije primernosti za ta bančna posojila bi bilo treba spremeniti, da se zmanjša kompleksnost in zagotovi skladnost okvira Eurosistema za zavarovanje. Zlasti Eurosistem ne bo več razlikoval med bančnimi posojili z variabilno obrestno mero glede na to, ali se njihove zgornje meje ali spodnje meje določijo ob izdaji ali po izdaji. Podobno Eurosistem bančnih posojil z variabilno

⁽¹⁾ Smernica Evropske centralne banke (EU) 2015/510 z dne 19. decembra 2014 o izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (Smernica o splošni dokumentaciji) (ECB/2014/60) (UL L 91, 2.4.2015, str. 3).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L 347, 28.12.2017, str. 35).

obrestno mero, pri katerih je referenčna mera povezana z donosnostjo državnih obveznic, ne bo več razlikoval glede na zapadlost teh državnih obveznic. Prav tako je treba pojasniti, da bančna posojila niso primerna, če je bil njihov zadnji denarni tok negativen. Poleg tega bi bilo treba uvesti prag najnižjega zneska za primernost domačih bančnih posojil, da se dodatno harmonizira uporaba bančnih posojil kot zavarovanja pri kreditnih poslih Eurosistema.

- (8) Za vse primerno finančno premoženje za kreditne posle Eurosistema se uporabljajo pravila vrednotenja in posamezni ukrepi za obvladovanje tveganj, da se Eurosistem zaščiti pred finančnimi izgubami v primeru izvršitve zavarovanja zaradi neplačila nasprotne stranke. V tej zvezi je treba pojasniti, da Eurosistem netržnemu finančnemu premoženju pripiše vrednost na podlagi neodplačanega zneska tega finančnega premoženja.
- (9) Eurosistem sprejema kot zavarovanje krite obveznice, katerih izdajatelj, dolžnik ali garant je nasprotna stranka ali drug subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, če ta bančna posojila izpolnjujejo nekatere kriterije. V tej zvezi mora Eurosistem dodatno pojasniti kriterije, po katerih take krite obveznice sprejme kot zavarovanje.
- (10) Zaradi jasnosti so potrebne še druge, manjše spremembe, vključno v zvezi z zneskom, ki ga je treba zavarovati pri operacijah za povečevanje likvidnosti, rokom za vložitev zahtevka za dostop do odprtih ponudb ter ozemeljskimi omejitvami v zvezi z listinjenimi vrednostnimi papirji in finančnim premoženjem, ki ustvarja denarni tok.
- (11) Zato je treba Smernico (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO SMERNICO:

Člen 1

Spremembe

Smernica (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) se spremeni:

1. člen 2 se spremeni:

(a) točka (2) se nadomesti z naslednjim:

„(2) ‚agencija‘ pomeni subjekt, ki je ustanovljen v državi članici, katere valuta je euro, in se ukvarja z nekaterimi dejavnostmi za skupno dobro, ki se izvajajo na nacionalni ali regionalni ravni, ali financira te dejavnosti ter ga je Eurosistem razvrstil kot agencijo. Seznam subjektov, ki so razvrščeni kot agencije, se objavi na spletni strani ECB in na njem se navede, ali so v zvezi s posameznim subjektom izpolnjeni kvantitativni kriteriji za potrebe odbitkov pri vrednotenju, ki so določeni v Prilogi XIIa;“;

(b) vstavita se naslednji točki (26a) in (26b):

„(26a) ‚datum aktivacije poročanja ESMA‘ pomeni prvi dan, ko sta izpolnjena pogoja, da (a) se repozitorij listinjenj registrira pri Evropskem organu za vrednostne papirje in trge (ESMA) in tako postane repozitorij listinjenj ESMA ter da (b) je Komisija sprejela ustrezne izvedbene tehnične standarde v obliki standardiziranih predlog na podlagi člena 7(4) Uredbe (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta (*) in so se ti izvedbeni tehnični standardi začeli uporabljati;

(26b) ‚repozitorij listinjenj ESMA‘ pomeni repozitorij listinjenj v smislu točke (23) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402, ki je registriran pri ESMA v skladu s členom 10 navedene uredbe;

(*) Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L 347, 28.12.2017, str. 35).“;

(c) vstavi se naslednja točka (31a):

„(31a) ‚repozitorij, ki ga je imenoval Eurosistem‘ pomeni subjekt, ki ga je Eurosistem imenoval v skladu s Prilogo VIII in še izpolnjuje zahteve za imenovanje iz navedene priloge;“;

(d) vstavi se naslednja točka (50a):

„(50a) ‚repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila‘ pomeni repozitorij listinjenj ESMA ali repozitorij, ki ga je imenoval Eurosistem;“;

2. v členu 15(1) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) zagotavljati ustrezno zavarovanje operacije do njene zapadlosti; vrednost finančnega premoženja, mobiliziranega kot zavarovanje, mora vedno kriti skupni neodplačani znesek operacije za povečevanje likvidnosti, vključno z obračunanimi obrestmi v obdobju trajanja operacije. Če se obresti obračunavajo po pozitivni obrestni meri, je treba zadevni znesek dnevno prištevati k skupnemu neodplačanemu znesku operacije za povečevanje likvidnosti, če se obresti obračunavajo po negativni obrestni meri, pa je treba zadevni znesek od skupnega neodplačanega zneska operacije za povečevanje likvidnosti dnevno odštevati;“;

3. v členu 19 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Nasprotna stranka lahko svoji domači NCB pošlje zahtevek za dostop do mejnega posojila. Če domača NCB prejme zahtevek najpozneje 15 minut po času zaprtja sistema TARGET2, NCB zahtevek obravnava v sistemu TARGET2 še isti dan. Rok za vložitev zahtevka za dostop do mejnega posojila se na zadnji delovni dan Eurosistema v obdobju izpolnjevanja obveznih rezerv podaljša za dodatnih 15 minut. V izjemnih okoliščinah se lahko Eurosistem odloči za uporabo poznejših rokov. V zahtevku za dostop do mejnega posojila je treba navesti znesek zahtevanega posojila. Nasprotna stranka mora predložiti zadostno primerno finančno premoženje kot zavarovanje za transakcijo, razen če je nasprotna stranka to finančno premoženje že vnaprej deponirala pri domači NCB po členu 18(4).“;

4. v členu 22 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Za odobritev dostopa do mejnega depozita mora nasprotna stranka svoji domači NCB poslati zahtevek. Če domača NCB prejme zahtevek najpozneje 15 minut po času zaprtja sistema TARGET2, NCB zahtevek obravnava v sistemu TARGET2 še isti dan. Rok za vložitev zahtevka za dostop do mejnega depozita se na zadnji delovni dan Eurosistema v obdobju izpolnjevanja obveznih rezerv podaljša za dodatnih 15 minut. V izjemnih okoliščinah se lahko Eurosistem odloči za uporabo poznejših rokov. V zahtevku je treba navesti znesek, ki se deponira.“;

5. v členu 59 se odstavka 4 in 5 nadomestita z naslednjim:

„4. Eurosistem objavi informacije o stopnjah kreditne kvalitete na spletni strani ECB v obliki usklajene lestvice bonitetnih ocen Eurosistema, vključno z vzporedbo bonitetnih ocen, ki jih zagotavljajo sprejete zunanje bonitetne institucije, s stopnjami kreditne kvalitete.“;

5. Eurosistem pri ocenjevanju zahtev glede kreditne kvalitete upošteva informacije o bonitetnih ocenah iz bonitetnih sistemov, ki pripadajo enemu od treh virov v skladu z naslovom V dela 4.“;

6. v členu 69 se odstavek 2 črta;

7. v členu 70 se vstavi naslednji odstavek 3a:

„3a. Pri dolžniških instrumentih, ki jih izdajo ali zanje jamčijo agencije, mora biti izdajatelj ali garant ustanovljen v državi članici, katere valuta je euro.“;

8. v členu 73 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Listinjeni vrednostni papirji so primerni, če je finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, homogeno, tj. o njem mora biti možno poročati zgolj po eni od vrst obrazcev za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila iz Priloge VIII, pri čemer se te vrste nanašajo na:

(a) stanovanjske hipoteke;

(b) posojila malim in srednje velikim podjetjem;

(c) posojila za nakup avtomobila;

(d) potrošniška posojila;

(e) terjatve iz naslova lizinga;

(f) terjatve iz naslova kreditnih kartic.“;

9. člen 74 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Za namene odstavka 2 se skrbnik hipotek ali terjatev šteje za posrednika.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Dolžniki in upniki finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, morajo imeti sedež v EGP, če so fizične osebe, pa morajo biti rezidenti EGP. Za dolžnike, ki so fizične osebe, se zahteva, da so bili rezidenti EGP, ko je bilo finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, ustvarjeno. Morebitno povezano zavarovanje se mora nahajati v EGP, pravo, ki ureja finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, pa mora biti pravo države EGP.“;

10. člen 78 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Celoviti in standardizirani podatki na ravni posameznega posojila o skladu finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, so dostopni v skladu s postopki, določenimi v Prilogi VIII, ter vključujejo informacije o zahtevani oceni kakovosti podatkov in zahteve za repozitorije podatkov na ravni posameznega posojila. Eurosistem pri oceni primernosti upošteva: (a) vsak primer, ko podatki niso poročani, in (b) kako pogosto posamezna polja za podatke na ravni posameznega posojila ne vsebujejo smiselnih podatkov.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Ne glede na zahtevane vrednosti ocene, ki so za podatke na ravni posameznega posojila določene v Prilogi VIII, lahko Eurosistem sprejme v zavarovanje listinjene vrednostne papirje, ki imajo oceno, nižjo od zahtevane vrednosti ocene (A1), po presoji vsakega posameznega primera posebej in le pod pogojem, da prejme ustrezna pojasnila, zakaj zahtevana ocena ni bila dosežena. Za vsako ustrezno pojasnilo Eurosistem določi največjo stopnjo tolerance in obdobje tolerance, kakor je podrobneje navedeno na spletni strani ECB. Obdobje tolerance pomeni obdobje, v katerem se mora kakovost podatkov za listinjene vrednostne papirje izboljšati.“;

11. člen 81a se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prva alineja nadomesti z naslednjim:

„— dolžniški instrumenti, ki jih izdajo agencije,“;

(b) odstavek 5 se črta;

12. člen 90 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 90

Znesek glavnice in kuponi bančnih posojil

Bančna posojila so primerna, če izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) imajo fiksen, brezpogojen znesek glavnice do dokončnega odplačila obveznosti in

(b) imajo obrestno mero, ki je do dokončnega odplačila obveznosti ena od naslednjih:

(i) obrestna mera kot pri brezkuponskih instrumentih;

(ii) fiksna obrestna mera;

(iii) variabilna obrestna mera, tj. vezana na referenčno obrestno mero in z naslednjo strukturo: obrestna mera kupona = referenčna mera $\pm$ x, pri čemer je $f \leq$ obrestna mera kupona $\leq$ c, kjer velja:

— referenčna mera je v posameznem trenutku samo eno od naslednjega:

— obrestna mera na eurskem denarnem trgu, npr. Euribor, LIBOR ali podoben indeks,

— stopnja za zamenjave s konstantno zapadlostjo, npr. CMS, EIISDA, EUSA,

— donosnost državne obveznice iz euroobmočja ali indeksa več državnih obveznic iz euroobmočja,

— f (spodnja meja) in c (zgornja meja), če sta prisotna, ter x (pribitek) so številke, ki so vnaprej opredeljene ob sklenitvi bančnega posojila ali se lahko spreminjajo med trajanjem bančnega posojila; f in/ali c se lahko določijo tudi po sklenitvi bančnega posojila; in

(c) njihov zadnji denarni tok ni bil negativen. Če pride do negativnega denarnega toka, je bančno posojilo od tistega trenutka neprimerno. Lahko postane spet primerno, ko pride do denarnega toka, ki ni negativen, če izpolnjuje vse druge ustrezne zahteve.“;

13. člen 93 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 93

Najnižji znesek bančnega posojila

Pri domači uporabi mora znesek neodplačane glavnice bančnega posojila v času, ko nasprotna stranka bančno posojilo predloži v zavarovanje, dosegati prag najnižjega zneska, ki znaša 25 000 EUR, ali morebitni višji znesek, ki ga določi domača NCB. Pri čezmejni uporabi se uporablja prag v višini 500 000 EUR.“;

14. v členu 95 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Dolžniki in garanti primernih bančnih posojil so nefinančne družbe, subjekti javnega sektorja (razen javnih finančnih družb), multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije.“;

15. člen 100 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 100

Preveritev postopkov, ki se uporabljajo za predložitev bančnih posojil

NCB oziroma nadzorniki ali zunanji revizorji opravijo enkratno preveritev ustreznosti postopkov, ki jih nasprotna stranka uporablja za predložitev informacij o bančnih posojilih Eurosistemu. V primeru znatnih sprememb teh postopkov se lahko opravi ponovna enkratna preveritev teh postopkov.“;

16. v členu 107a se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Netržni dolžniški instrumenti, zavarovani s primernimi bančnimi posojili, morajo imeti fiksen, brezpogojen znesek glavnice in strukturo kupona, ki izpolnjuje kriterije, določene v členu 63. Kritni sklad lahko vsebuje le bančna posojila, za katera je na voljo:

- (a) posebni obrazec ECB za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila za netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili, ali
- (b) obrazec za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila za listinjene vrednostne papirje v skladu s členom 73.“;

17. člen 107e se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Na ravni posameznih bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, morajo biti dostopni celoviti in standardizirani podatki o skladu bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, v skladu z enakimi postopki in preverjanji, kot veljajo za finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, kakor je določeno v Prilogi VIII, razen glede frekvence poročanja, obrazca za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila, ki se uporabi, in obveznosti zadevnih strank, da podatke na ravni posameznega posojila predložijo v repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila. Netržni dolžniški instrumenti, zavarovani s primernimi bančnimi posojili, so primerni, če so bančna posojila, ki služijo kot zavarovanje, homogena, tj. o njih mora biti možno poročati z uporabo enega samega obrazca ECB za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila za netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili. Eurosistem lahko po proučitvi zadevnih podatkov ugotovi, da netržni dolžniški instrument, zavarovan s primernimi bančnimi posojili, ni homogen.“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Zahteve glede kakovosti podatkov, ki se uporabljajo za listinjene vrednostne papirje, veljajo tudi za netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili, vključno s posebnim obrazcem ECB za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila za netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili. Podatki na ravni posameznega posojila se predložijo na posebnem obrazcu ECB za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila za netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili, kakor je objavljen na spletni strani ECB, v:

- (a) repozitorij listinjenj ESMA ali
- (b) repozitorij, ki ga je imenoval Eurosistem.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek 5a:

„5a. Predlaganje podatkov na ravni posameznega posojila za netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili, v repozitorije listinjenj ESMA v skladu z odstavkom 5(a) se začne na začetku prvega koledarskega meseca po datumu izteka treh mesecev od datuma aktivacije poročanja ESMA.“;

Predlaganje podatkov na ravni posameznega posojila za netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili, v repozitorije, ki jih je imenoval Eurosistem, v skladu z odstavkom 5(b) se dovoli do konca koledarskega meseca, v katerem je datum izteka treh let in treh mesecev od datuma aktivacije poročanja ESMA.

ECB objavi datum aktivacije poročanja ESMA na svoji spletni strani.“;

18. v členu 114 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Če garant ni subjekt javnega sektorja s pravico do odmerjanja davkov, je treba zadevni NCB predložiti pravno potrditev v zvezi s pravno veljavnostjo, zavezujočim učinkom in izvršljivostjo jamstva, ki je po obliki in vsebini sprejemljiva za Eurosistem, preden se tržno finančno premoženje ali bančno posojilo, na katero se jamstvo nanaša, lahko šteje kot primerno. Pravno potrditev pripravijo osebe, ki so neodvisne od nasprotne stranke, izdajatelja/dolžnika in garanta ter so pravno kvalificirane za izdajo take potrditve po veljavnem pravu, npr. odvetniki ali pravniki, ki delajo v priznani akademski instituciji ali javnem organu. V pravni potrditvi je treba tudi navesti, da jamstvo ni osebno in je izvršljivo samo s strani imetnikov tržnega finančnega premoženja ali upnika bančnega posojila. Če je garant ustanovljen v jurisdikciji, ki ni tista, katere pravo ureja jamstvo, je treba v pravni potrditvi potrditi tudi to, da je jamstvo veljavno in izvršljivo po pravu jurisdikcije, v kateri je garant ustanovljen. Za tržno finančno premoženje mora nasprotna stranka predložiti pravno potrditev v pregled NCB, ki poroča zadevno finančno premoženje, na katero se jamstvo nanaša, za vključitev na seznam primernega finančnega premoženja. Za bančna posojila mora nasprotna stranka, ki želi mobilizirati bančno posojilo, predložiti pravno potrditev v pregled NCB v jurisdikciji, katere pravo ureja bančno posojilo. Zahteva po izvršljivosti mora upoštevati vse zakone s področja insolventnosti ali stečajnega postopka, splošna načela enakosti in druge podobne zakone in načela, ki veljajo za garanta in na splošno vplivajo na pravice, ki jih imajo upniki do garanta.“;

19. v členu 119 se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

„1. Bonitetne informacije, na podlagi katerih Eurosistem ocenjuje primernost finančnega premoženja, primernega kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, morajo zagotoviti bonitetni sistemi, ki pripadajo enemu od naslednjih treh virov:

- (a) zunanjim bonitetnim institucijam;
- (b) internim bonitetnim sistemom nacionalnih centralnih bank;
- (c) internim bonitetnim sistemom nasprotnih strank.

2. Znotraj posameznega bonitetnega vira, navedenega v odstavku 1, je lahko več bonitetnih sistemov. Bonitetni sistemi morajo izpolnjevati kriterije sprejemljivosti, določene v tem naslovu. Seznam sprejetih bonitetnih sistemov, tj. seznam sprejetih zunanjih bonitetnih institucij in internih bonitetnih sistemov nacionalnih centralnih bank, je objavljen na spletni strani ECB.“;

20. člen 124 se črta;

21. člen 125 se črta;

22. člen 135 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 135

Pravila vrednotenja netržnega finančnega premoženja

Netržnemu finančnemu premoženju Eurosistem pripiše vrednost, ki ustreza neodplačanemu znesku glavnice tega netržnega finančnega premoženja.“;

23. v členu 138(3) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) krite obveznice, ki izpolnjujejo zahteve, določene v členu 129(1) do (3) in (6) Uredbe (EU) št. 575/2013. Od 1. februarja 2020 morajo take krite obveznice imeti bonitetno oceno zunanje bonitetne institucije za izdajo, kakor je opredeljena v točki (a) člena 83, ki izpolnjuje zahteve iz Priloge IXb;“;

24. v členu 141(1) se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) če je to finančno premoženje izdala agencija, multilateralna razvojna banka ali mednarodna organizacija.“;

25. priloge VI, VIII in IXb se spremenijo v skladu z besedilom iz Priloge I k tej smernici;
26. besedilo iz Priloge II k tej smernici se vstavi kot nova Priloga XIIa k Smernici (EU) 2015/510 (ECB/2014/60).

Člen 2

Začetek učinkovanja in izvedba

1. Ta smernica začne učinkovati na dan, ko so o njej uradno obveščene nacionalne centralne banke držav članic, katerih valuta je euro.
2. Nacionalne centralne banke držav članic, katerih valuta je euro, sprejmejo ukrepe, ki so potrebni za uskladitev s to smernico, in jih uporabljajo od 5. avgusta 2019. O besedilih in sredstvih, ki se nanašajo na te ukrepe, obvestijo Evropsko centralno banko najpozneje do 21. junija 2019.

Člen 3

Naslovniki

Ta smernica je naslovljena na vse centralne banke Eurosistema.

V Frankfurtu na Majni, 10. maja 2019

Za Svet ECB
Predsednik ECB
Mario DRAGHI

PRILOGA I

Priloge VI, VIII in IXb k Smernici (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) se spremenijo:

1. Priloga VI se spremeni:

- (a) naslov tabele 2 se nadomesti z naslednjim:

„Primerne povezave med sistemi poravnave vrednostnih papirjev“;

- (b) prvi stavek za naslovom tabele 2 se nadomesti z naslednjim:

„Uporaba primernega finančnega premoženja, ki je izdano v SPVP države B in je v imetništvu nasprotne stranke, ustanovljene v državi A, prek primerne povezave med SPVP v državah A in B za pridobitev posojila od NCB države A.“;

- (c) prvi stavek za naslovom tabele 3 se nadomesti z naslednjim:

„Uporaba primernega finančnega premoženja, ki je izdano v SPVP države C in ga nasprotna stranka, ustanovljena v državi A, hrani v SPVP države B, prek primerne povezave med SPVP v državah B in C za pridobitev posojila od NCB države A.“;

2. Priloga VIII se spremeni:

- (a) naslov in uvodni odstavek se nadomestita z naslednjim:

„PRILOGA VIII

ZAHTEVE ZA POROČANJE PODATKOV O LISTINJENIH VREDNOSTNIH PAPIRJIH NA RAVNI POSAMEZNEGA POSOJILA IN ZAHTEVE ZA REPOZITORIJE PODATKOV NA RAVNI POSAMEZNEGA POSOJILA

Ta priloga se uporablja za zagotavljanje celovitih in standardiziranih podatkov na ravni posameznega posojila o skladu finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, kakor je določeno v členu 78, ter določa zahteve za repozitorije podatkov na ravni posameznega posojila.“;

- (b) oddelek I se spremeni:

- (i) odstavek 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Zadevne stranke morajo predložiti podatke na ravni posameznega posojila v repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila v skladu s to prilogo. Repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila te podatke objavi v elektronski obliki.

2. Podatki na ravni posameznega posojila se za vsako posamezno transakcijo predložijo tako, da se:

- (a) pri transakcijah, ki se poročajo v repozitorij listinjen ESMA, uporabijo ustrezne predloge, določene v izvedbenih tehničnih standardih, ki jih sprejme Komisija na podlagi člena 7(4) Uredbe (EU) 2017/2402, ali
- (b) pri transakcijah, ki se poročajo v repozitorij, ki ga je imenoval Eurosistem, uporabi najnovejši ustrezeni obrazec ECB za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila, objavljen na spletni strani ECB.

V vsakem primeru je ustrezna predloga ali obrazec, ki ga je treba predložiti, odvisen od vrste finančnega premoženja, s katerim je zavarovan listinjen vrednostni papir, kakor je določeno v členu 73(1).“;

- (ii) vstavita se naslednja odstavka 2a in 2b:

„2a. Predlaganje podatkov na ravni posameznega posojila v skladu z odstavkom 2(a) se bo začelo na začetku prvega koledarskega meseca po datumu izteka treh mesecev od datuma aktivacije poročanja ESMA.

Predlaganje podatkov na ravni posameznega posojila v skladu z odstavkom 2(b) je dovoljeno do konca koledarskega meseca, v katerem je datum izteka treh let in treh mesecev od datuma aktivacije poročanja ESMA.

- 2b. Ne glede na drugi pododstavek odstavka 2a je treba podatke na ravni posameznega posojila za posamezno transakcijo predložiti v skladu z odstavkom 2(a), če sta izpolnjena naslednja pogoja:
- (a) da morajo zadevne stranke transakcije v skladu s členom 7(1)(a) in členom 7(2) Uredbe (EU) 2017/2402 poročati podatke na ravni posameznega posojila za posamezno transakcijo v repozitorij listinjenj ESMA z uporabo ustreznih predlog, določenih v izvedbenih tehničnih standardih, ki jih sprejme Komisija na podlagi člena 7(4) navedene uredbe, in
  - (b) da se je začelo predlaganje podatkov na ravni posameznega posojila v skladu z odstavkom 2(a).“;
- (c) oddelek II se spremeni:
- (i) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Listinjeni vrednostni papirji morajo dosegati obvezno minimalno raven skladnosti, ki se oceni glede na razpoložljivost informacij, zlasti v podatkovnih poljih obrazca za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila.“;
  - (ii) *(ne zadeva slovenskega jezika)*;
- (d) oddelek III se spremeni:
- (i) naslov se nadomesti z naslednjim:

„III. METODOLOGIJA ZA OCENE PODATKOV“;
  - (ii) odstavek 1 se črta;
  - (iii) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila ob predložitvi in obdelavi podatkov na ravni posameznega posojila izračuna in dodeli oceno vsaki transakciji z listinjenim vrednostnim papirjem.“;
  - (iv) odstavek 4 in tabela 3 se črtata;
- (e) v oddelku IV.II z naslovom „Postopki za imenovanje in preklic imenovanja“ se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:
- „1. Vlogo za Eurosistemovo imenovanje za repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila je treba predložiti direktoratu Upravljanje tveganj ECB. Vloga mora vsebovati ustrezno utemeljitev in popolno podporno dokumentacijo, ki dokazuje, da vložnik izpolnjuje zahteve za repozitorije podatkov na ravni posameznega posojila, določene v tej smernici. Vlogo, utemeljitev in podporno dokumentacijo je treba predložiti pisno in po možnosti v elektronski obliki. Po 13. maju 2019 se vloge za imenovanje ne sprejemajo več. Vse vloge, prejete pred navedenim datumom, se bodo obdelale v skladu s to prilogo.“;
3. Priloga IXb se spremeni:
- (a) v odstavku 1 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Zahteve se uporabljajo za bonitetne ocene za izdajo, kakor je navedeno v členu 83, in torej zajemajo vse bonitetne ocene finančnega premoženja in vse bonitetne ocene za program, ki se nanašajo na primerne krite obveznice. Skladnost zunanjih bonitetnih institucij s temi zahtevami se bo redno preverjala. Če za posamezen program kritih obveznic ti kriteriji niso izpolnjeni, lahko Eurosistem šteje, da javna bonitetna ocena oziroma javne bonitetne ocene, ki se nanašajo na ta program kritih obveznic, ne izpolnjujejo visokih bonitetnih standardov bonitetnega okvira Eurosistema. Tako se javna bonitetna ocena zadevne zunanje bonitetne institucije ne sme uporabiti za izpolnitev bonitetnih zahtev za tržno finančno premoženje, izdano v okviru tega posameznega programa kritih obveznic.“;
  - (b) odstavek 2(b) se spremeni:
    - (i) točki (vi) in (vii) se nadomestita z naslednjim:

„(vi) razporeditev valut, kar vključuje razčlenitev po vrednosti na ravni kritnega sklada in posameznih obveznic ter odstotek finančnega premoženja, denominiranega v eurih, in odstotek obveznic, denominiranih v eurih;

- (vii) finančno premoženje v kritnem skladu, kar vključuje stanje finančnega premoženja, vrste finančnega premoženja, število in povprečno velikost posojil, preteklo uspešnost, zapadlost, razmerja med posojilom in vrednotenjem, regionalno porazdelitev in porazdelitev zamud. Kar zadeva regionalno porazdelitev, če finančno premoženje v kritnem skladu vsebuje posojila, sklenjena v različnih državah, mora nadzorno poročilo predstaviti najmanj porazdelitev med državami in regionalno razporeditev za glavno državo sklenitve posojil;“;
- (ii) za točko (x) se dodajo naslednji trije stavki:

„Nadzorna poročila za *multi cédulas* morajo vsebovati vse informacije, ki se zahtevajo po točkah (i) do (x). Poleg tega morajo ta poročila vsebovati seznam zadevnih originatorjev in njihove deleže v *multi cédula*. Informacije o posameznem finančnem premoženju je treba poročati neposredno v nadzornem poročilu za *multi cédula* ali s sklicevanjem na nadzorna poročila za vsako posamezno *cédula*, ki jo je zunanja bonitetna institucija ocenila.“

PRILOGA II

„PRILOGA XIIa

Subjekt, ki se šteje za agencijo, kakor je opredeljena v točki (2) člena 2 te smernice, mora za to, da bi se njegovo primerno tržno finančno premoženje uvrstilo v kategorijo odbitkov II, kakor je določeno v tabeli 1 v Prilogi k Smernici (EU) 2016/65 (ECB/2015/35), izpolnjevati naslednja kvantitativna kriterija:

- (a) povprečje vsote neodplačane nominalne vrednosti vsega primernega tržnega finančnega premoženja, ki ga je agencija izdala, znaša v referenčnem obdobju najmanj 10 milijard EUR in
- (b) povprečje vsote neodplačane nominalne vrednosti vsega primernega tržnega finančnega premoženja, ki ga je agencija izdala in pri katerem neodplačana nominalna vrednost posameznega finančnega premoženja znaša najmanj 500 milijonov EUR, v referenčnem obdobju znaša najmanj 50 % povprečja vsote neodplačane nominalne vrednosti vsega primernega tržnega finančnega premoženja, ki ga je agencija izdala, v referenčnem obdobju.

Izpolnjevanje teh kvantitativnih kriterijev se enkrat na leto preveri tako, da se v vsakem posameznem letu izračuna ustrezno povprečje v enoletnem referenčnem obdobju, ki se začne 1. avgusta preteklega leta in konča 31. julija tekočega leta.“
